

Iz Koroškega. (Razne novosti). Med tem ko slišimo, da je za dunajsko nadškofijo imenovan nov pastir, namreč opat Ganglbauer, se imenovanje novega škofa za nas čudno zavlačuje. Pravijo, da se obotavljajo pastirsko breme prevzeti zaporedom: dvorni župnik Mayer, prošt Müller, opat Duda, a preč. kanonik Kosar so baje nemškimi liberalcem preveč trn v peti. Nov kandidat je preč. g. Janez Katschthaler, velecenjeni profesor dogmatike na vseučilišču v Innsbrucku in kanonik salcburški. Ta izvrstni gospod je bil uže namenjen večkrat za škofa. Se vé na Koroškem bi mu trebalo slovenski učiti se; kolikor ga poznamo, je blagega srca in bo gotovo izvrsten pastir, tudi Slovincem pravičen. — Za nesrečno Vrbo pobirajo marljivo milodarov. — Kat. polit. društvo v Celovci zboruje dne 3. aprila zvečer ob 7. uri. Za govori vršila se bode veselica.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Tudi drugi napad nemških liberalcev prestala je konservativno-narodna večina v državnem zboru in grof Taaffejevo ministerstvo, namreč v zadevi gruntne davka; gruntni davek $37\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev na 15 let je po nasvetu ministra dr. Dunajevskija sprejet, zanj glasovalo je 230 poslancev, a samo 94 liberalcev nasproti. Dunajevski je pri tej priliki wildhauskega Karnerita hudo zdelal, dokazavši mu, da je revna, plitva in zmešana glava. Naš slovenski poslanec baron Goedel je skušal $1\frac{1}{2}\%$ olajšbe dobiti za preobložene dežele ter povdarjal, da so vinogradi v mariborskem okraju previsoko vcenjeni pa njegov nasvet je dobil samo 50 glasov, ker še tisti nemški poslanci, ki so pod vodstvom dr. Herbsta najhujše kmete begali in lovili, niti navzoči niso bili, ampak v krčmo odšli jest; češki in poljski poslanci pa so uže nevoljni postali, ko so videli, da se tudi znani „hammer-amboss“ vtika. Če se to liberalno motivilo samo prikaže, je reč zgubljena! Slabšega zastopnika si meščani mariborptujski res niso mogli izvoliti. Sicer pa smemo še radi biti, da je ostalo pri starih $37\frac{1}{2}$ milijonih; kajti liberalci so posestnikom hoteli naložiti 40, brez vsega usmiljenja. — Zastran jednakopravnosti slovenščine v sodnijskih uradih pričakujemo vsaki čas ugodnega odgovora od ministra dr. Pražaka; kajti kakor je g. dr. Bleiweiss v „Novicah“ dokazal, je uže l. 1862 slovenščini vrata v sodnije odprl minister Lasser. — Za dunajskega nadškofa imenovan je benediktinski opat Ganglbauer. — Slaboglasni Vestenek pride baje v Brežice ali v Kočevje za okrajnega glavarja; toda povsod se ga branijo. — Ljubljana šteje 24.618 duš, 5422 Nemcev, a 18.313 Slovencev; bela Ljubljana je toraj prvo slovensko mesto, tem bolj čudno, da je ondi nemški mestni zastop, nemški deželni zbor, nemški šolski svet... Primorski Slovinci volijo zaporedom barona Depretisa v častnega srenjčana;

pač ne vedó, kaj delajo! Tega se nismo nadejali čuti. — Vojvoda Württemberg zapustil je nevoljen vlado v Sarajevu; naslednik mu je baron Dahlen, ki utegne jednako malo opraviti; pravi mož je general Filipovič, tega pa Magjari ne trpijo.

Vnanje države. Ruski car Aleksander III. dogovarja se z nemškim cesarjevičem, z angleškim kraljevičem itd., kako bi se na Švajco, Francosko in Angleško pritrsnolo, da se ondi izpodijo socialisti in politični morivci. Ubitega carja pogreb bil je 27. marca. V Moskvi mu hočejo postaviti spomenik. Poljaci in Rusi prizadevajo si sprijazniti se. To je močno želeli. S papežem začela je ruska vlada dogovore. — Rumunskega kneza so poslanci in starejšine proglasili za kralja; novo kraljestvo nam utegne sitnobe delati; ima 150.000 vojakov in 200 kanonov in na Ogerskem 3 milijone od Magjarov hudo zatiranih Rumuncev. Brez dvombe bodeta tudi srbski in bolgarski knez kmalu proglašena kot kralja! — Turki in Grki še se niso pogodili; nadvojvoda Rudolf dospel je v Jeruzalem. — Na Francoskem v Nizzu pogorel je velik teater, blizu 100 ljudi je zgorelo. — Angleži so sklenoli mir z Bojerci v južnej Afriki in v Aziji zapustili Kabul in Kandahar; tako je konec afganistanske vojski, ki je stala mnogo krvi in 195 milijonov goldinarjev.

Za poduk in kratek čas.

Kako so freimaurerji in Judi ubijali ruskega carja Aleksandra II.

Pogosto so ljudje, vlade in narodi tako zaslepljeni, da z odprtimi očmi ne vidijo preteči jim nevarnosti. Vsi opomini, vsako svarjenje gre mimo ušes. Tako uže dolgo pri nas opozorujemo na freimaurerje zastonj. In vendar je znano, kako so bližnje nam ogerske dežele preperežene s freimaurerskimi shodnicami ali „ložami“. Kdor le količkaj pazno prebira naše nemško-liberalne in judovske liste, zasledil bo v njih freimaurerstvo. Vsi pišejo v freimaurerskem smislu: sovražijo krščanstvo, psujejo in z blatom ometavajo zlasti katoliško duhovenstvo po najgrših lažeh in obrekovanji, delajo na razkristijanjenje in moralno spridenje narodov, gorijo za brezverstvo v šolah, upijajo za civilnimi zakoni, pomagajo rušiti stebre in podlage napravam, ki služijo kristijanskim stanovom in narodom v obrambo zoper uboštvo in socialni razpad ter republike in republikance na vse pretege hvalijo in hvalisajo. Tako delajo pri nas.

Nekaj čez 100 let stara zgodovina pa nas uči, da so jednako postopali freimaurerji povsod, zlasti na Francoskem, Italijanskem, Španjolskem itd. Vse revolucije zadnjih 100 let, vsi punti in vojske so z malimi izjemki bile v freimaurerskih „ložah“ nasnovane in potem po njih izpeljane. Skoraj pri vseh napadih in umorih kraljev, cesar-

jev itd. je dokazano, da so jih freimaurerji zakrivilili. Isto kaže se tudi pri strašnem umoru ruskega carja Aleksandra II. v Petrogradu!

Freimaurerji merijo na to, da bi se Kristusova vera popolnem zatrla in naposled uvedla pri vsakem narodu socijalna republika; te bi se naj združile v eno občno republiko, obsegajočo ves svet. V to svrhu smejo freimaurerji poslužiti se vsakega sredstva. Če se jim treba zdi, smejo tudi kralje, cesarje, predsednike republik ubijati. Navadno jim je prvi važni korak naprej, da pomagajo ljudem do „ustave“ ali „verfassunge“ in do volitev. Pri teh pa umejo svojim pristašem do večine pomagati in potem začenjajo stare postave in naprave podirati in sebi z novimi gnezdo delati. Ko so dovolj močni, preženejo kralja ali cesarja. Če pa se neče umaknoti, pa ga ubijejo. Tako so l. 1793 zaklali francoskega kralja Ludvika XVI. poznej Napoleona I. in III. v nesrečne vojske zapeleli in iztirali, l. 1830 kralja Karola X. in l. 1848 Filipa s puntom užgali in napodili. Sedaj so uže tako močni, da imajo vse države v Evropi vsaka svojo „verfassungo“, še celo turški sultan je proglasil predlanskim turško „ustavo“. Edini ruski Aleksander II. je se branil stanovitno, čeravno se mu je na razni način svetovalo, prigovarjalo in žugalo. Vsled tega so ruski freimaurerji — nihilisti imenovani, po latinški besedi „nihil“, t. j. nič, ker na nič ne verujejo in hočejo vse obstoječe uničiti — stopili z drugimi freimaurerji v zvezo in sklenoli carja ubiti. Omeniti je še treba, da imajo Judje vseh dežel sedaj politično družbo „Alliance israelite“ t. j. izraelsko zvezo, ki je v vedni dotiki s freimaurerstvom; in zato nahajamo, da so Judje povsod najgorečniji pomagači freimaurerjem.

L. 1869. imeli so poslaniki freimaurerjev celega sveta v New-Yorku v Ameriki shod, kder so sklenoli delati na to, da dobi vsak narod svojo republiko in da se potem osnuje svetovna republika. Ruska veja freimaurerjev ali nihilisti izselili so se na Francosko in Švicarsko ter tukaj v mestu Genf ustanovili svoj sedež. Od ondot so pošiljali na rusko raznih rovarjev; ti so v Petrogradu napravili tajno tiskarno in v njej tiskali list: „Narodnaja volja“ ter iztise delili med ljudstvo; strašili so carja na razni način: ubijali so mu policaje, požigali vasi in mesta. Naposled ga je dne 14. aprila 1879 freimaurer Solovijev na ulici v Petrogradu sprehajajočega se hotel z revolverjem ustreliti pa ni zadel. Bil je obešen. To pa freimaurerjev ni splašilo nič. Jeseni dne 7. sept. 1879 imeli so zbor v Genfu. Obsodili so carja Aleksandra II. k smrti. Stari prekucuh Garibaldi je po telegrafu pritrdiril, a francoski rovar Rochefort bil je navzoč. Tako so tedaj ruski nihilisti vzajemno z italijanskimi in francoskimi freimaurerji obsodili carja osvoboditelja ruskih kmetov in turških Slovanov na silovito smrt. Sklenjenega dela lotili so se takoj! Sklep završeval je pa nemški Jud Hartmann, nemška židovska babura Helfmann, ruska gospo-

dična Perovska in ruski nihilist Jeljabov. Ti so denarjev dobili na roke kakor smetja; Jeljabovu so v njegovej hiši ruski policaji pobrali 700.000 rubljev. Ta judovsko-freimaurerska svojat je toraj dobila in prevzela nalog carja Aleksandra II. usmrtili. Na Rusko prišedši sklenoli so carja v Moskvi napasti, kedar se bo na železnici mimo peljal. Najeli so hišo in iz nje rov napravili v zemljo tje pod železnico; rov je bil natlačen z dinamitom. Dne 2. decembra 1879 pelja se car mimo; toda zarotniki niso njegovega vlaka spoznali in so toraj dinamit užgali, ko je car se bil uže naprej odpeljal. Raznesli so toraj drugi vlak, mnogo ljudi ubili, toda car jim je všel. Zarotniki so pa zbežali, da jih policija ni mogla dobiti.

Drzni Jud Hartmann poda se s svojimi zarotniki sedaj v Petrograd ter preži na carja dobra 2 meseca. Vlezel je v zimski dvorec t. j. v palačo, kder car z rodbino svojo po zimi stanuje. Globoko v kleti spravi po res peklenških zvijačah več sodov naphanah z dinamitom. Dne 17. februarja 1880 užge dinamit s pomočjo daleč napeljane električne baterije, da bi carja z rodbino vred pri obedu sedečo uničil; toda car se je slučajno zakasnil in črna nakana freimaurerska je zopet spodletela! Hartmannu so pa policaji bili tako trdno za petami, da je moral na Francosko pobegniti. Ruska vlada je zahtevala, naj francoska vlada ugrabi Hartmanna in kot ubijavca, ker je po njem užgani dinamit mnogo ljudij usmrtil v Moskvi in Petrogradu, izroči ruskim sodnijam. Na to zaženejo freimaurerji strašanski hrap. Socijalist Feliks Pyat, ki je l. 1871 Pariz užgal in nadškofa ubiti dal, je pisal Garibaldiju, naj se ta potegne za „hrabrega prijatelja“ Hartmanna, da ne bo izdan sodnijam. Garibaldi mu odpiše: „Dragi moj Pyat! Vi ste pravi junak pariških barikad. Lepa hvala za Vaše pisanje. Hartmann je hraber mlad mož, kateremu je vsak poštenjak hvaležen. Minister Freicinet in predsednik Grevy ne bodeta kot prava republikanca skrnila svojih imen z izdanjem Hartmanna. Politični zavratni umor je skrivnost, ki pelja do zaželenega cilja. Takšni morivci so pravi mučeniki. Hödel, Nobeling (napadnika nemškega cesarja), Moncasi (je ustrelil v španjskega kralja dne 25. okt. 1878), Passanante (je hotel z nožem zabosti italijanskega kralja 17. nov. 1878), Solovijev, Otero (napal španjskega kralja in kraljico 30. dec. 1879) in Hartmann so napovedniki prihodnje socijalne republike. Morivec je prokleti mešnik, ki je nekdej z gorečimi gromadami umarjal napredek, a sedaj mori z lažjo vesti. Mešnike je treba v Sibirijo napoditi, a ne Hartmanna. Ves tvoj Garibaldi!“ Ovo strahovito prav tolovajsko pismo je bilo povsod objavljeno, a nobena sodnija se ne upa Garibaldija ugrabiti. Francoski ministri, sami freimaurerji, so potem izrekli, da

politični umor ni nobeno zločinstvo in drzni židovski Hartmann je ostal na Francoskem. Tako je dobil časa in prilike pripravljati se na tretji napad, vsled katerega je ruski car res bil strahovito ubit.

(Konec prih.)

Smešničar 13. Pred več leti prinesel je ogersk Slovenec iz bližnje Canjkove v Radgono brezove metle na prodaj. Kako pa se začudi, da blizu njega tudi drug prekmurski Slovenec metle prodaja in po 1 kr. ceneje. „Oho, mužek!“ pravi ta, kako pa vi prodajate mekle po 3 kr., ker je jaz ne murem drugače, kakor po 4 kr., čeravno meklenje ukradem. „No“, pravi uni: če kradete vi meklenje, kradem pa jaz narejene mekle.“ Št. K.

Razne stvari.

(Blagi naš g. Miha Herman), mnogoletni, neprestrašljivi boritelj za verske in narodne naše svetinje, preizvrstni deželni in državni poslanec ptujskega okraja in okroga, deželni odbornik štajerski imenovan in odlikovan je od svetlega cesarja za c. k. deželnega, sodnijskega svetovalca. Pristrčno čestitamo! Živio!

(Zahvala). Slavno društvo sv. Mohorja darovalo je narodni šoli pri sv. Marjeti na Pesnici 59, ravno tako častiti gosp. J. Urbas, tukajšnji župnik 34 in častiti g. J. Žmavec, kaplan 94 knjig, za kar si dovoljuje iskreno zahvalo javiti nadučitelj Štef. Kovačič.

(Telegram iz Dunaja): Zindlerju je šolsko nadzorstvo za Kranjsko odvzeto, Smolej je imenovan za nadzornika.

(Sv. birmovanje) bo letos v dekaniji sloven. bistriške, konjiške, novocerkevске in vozeniške. Dnevi za slov. bistriško dekanijo so tako nastavljeni, da bo delitev sv. birme v Slov. Bistrici (tudi za sv. Martin, Črešnjevce, sv. Venčesel in Laporje) dne 28. maja, v Spod. Poljskavi (tudi za Zgornjo Poljskavo) 29. maja, v Poličanah 30. maja, v Makolah (tudi za Studenice) 31. maja in v Monsbergu 1. junija.

(Laška hranilnica in posojilnica) imela je lani za 264.664 fl. prometa, dobička 3253 fl., v rezervnem zakladu je 5914 fl.

(Na Ptujске gori) je posestniku Potočniku pogorel škedenj in 7 svinj; trg nima nobenih gasilnih sprav.

(Okrajni odbor) mariborski prosi za 20% odpisek gruntnega čistega dohodka pri vinogradih.

(Mariborski „kreisamt“) želijo nekateri naših mestnih svetovalcev privediti za kosarno.

(Hudo maščeval) je se nekdo pri sv. Lovrenci na Dravskem polju tako, da je posestniku Bogmetu užgal hram, blev in škedenj. Vse je pogorelo. Nesrečni pogorelec ni bil zavarovan.

(Grozno tepli) so se fantje na st-zi iz Celja v Konjice, enemu so z nožem trebuh razparali, da je drugi dan umrl.

(Šest slovenskih vlog) odbila je sodnija ptujska.

(Katal. podpornemu društvu) v Celji v podporo tamošnjih šolskih sester so darovali: 1) Včg. Frančišek Ferenčak, župnik v Vojniku 10 fl., 2) Blag. gospa baronovka Henneberg 5 fl. 3) Vlčg. Alojzij Krest, župnik v Kalobji 5 fl. 4) Čg. Jakob Zupanič, kpl. pri sv. Lovrenci 3 fl. 5—13) Letnino s 2 fl. so odrajtali gg.: Miha Žičkar, posest. v Rajhenburgu, Franc in Ana Dimec v Medlogu, Al. Pintar posest. na Dobrovi, M. Prekoršek v Celji, Gospa Kožar v Celji, gosp. K. v Celji, M. Majcen, pos. v Šmarjeti, Matija Golež, posest. v Šmartnu v Rožni dolini, 14) Čg. Matija Karba, kpl. na Doberni 3 fl., 15) Čg. Alojzij Šijanec kpl. v Rožni dolini 3 fl., 16) Čg. Anton Pajmon, kpl. v Laporji 5 fl. 17) Po čg. P. Donatu 5 fl. 18) Neimenovan Sevnčan 5 fl. 19) Neimenovan 1 fl. 60 kr. Ranjki župnik č. g. Janez Jug v Št. Lenartu nad Laškim, je vsled svoje oporoke zapustil našemu društvu 50 fl. — Za zidanje naše hiše 1) vlčg. Karol Gajšek, župnik na Doberni 10 fl. 2) neimenovan 16 fl. Hvala vsem blagim dobrotnikom!

(Od Ormoža). V zadevi reklamacij proti večnitvi gruntnega davka so od okrajnega odbora za zaupne može pozvani gg.: Henrik Šmidl v Veliki nedelji, dr. Geršak v Ormoži, Maks Robič pri sv. Miklavži, Franjo Škerlec pri sv. Tomaži, Jože Meško v Savcib in Frau Trop v Šardingi.

(Spremembe v Lavantskeji škofiji): Č. g. Anton Lacko gre za župnika v Kapelo pri Radgoni, č. g. Miha Plešnik prezentiran je za faro sv. Paula v Pragwaldu in č. g. Gregor Dupelnik za faro sv. Lenarta pri Laškem.

(Nov list v Mariboru) „Südsteirische Post“ začne v sredo 6. aprila po 2krat na teden izhajati v založbi tiskarja g. Leona. List s podobami ozaljšan (kronprinc Rudolf, princesinja Štefanija, ubiti ruski car, novi ruski car, hiša, kder je car Aleksander II. umrl itd., te podobe prinese list zaporedom, vsakokrat drugo) hoče mirno in nepristranski poročati o tem, kar se doma in po svetu godi pa tudi ostro in dostojno zavračati vsako versko, narodno ali prusačko ščevanje. Narode v Avstriji je treba miriti in naklanjati k spravi na podlagi pravice, a ne vedno dražiti na korist cesarstvu nevarnim nakanam. Naročnina znaša s poštnino vred za mesec 60 kr., za 1/4 leta 1 fl. 70 kr., za 1/2 leta 3 fl. 40 kr. in za celo leto 6 fl. 60 kr. Dopisi naj se pošiljajo uredništvu (redakciji) v Mariboru, veliki trg šte. 13., naročnina in reklamacije pa opravištvu (administraciji) v Mariboru, veliki trg šte. 13. Avstrijski domoljubi so povabljeni sedanjim razmeram jako potrebno podjetje vsestranski podpirati!

Loterijne številke:

V Gradei 26. marca 1881: 43, 10, 55, 34, 74.
Na Dunaji " " " 48, 51, 2, 62, 55.
Prihodnje srečkanje: 9. aprila 1881.